

NYERGES GÁBOR ÁDÁM

Mostmilesz

*már el is felejtettem az írógép hangját
csend-le-gyen menj-in-nen
cikk-cek-cekk cikk-cek-cekk
és a mozdulatlan szorongást is
a rosszulléteket csendes sunyi
félelmeket hogy mostmilesz mostmilesz*

*mégis most két nap alatt két irányból is
visszalátogatott örökkévaló gyerekkorom
kvázi benézni hogy na milyen lett az élet*

*és mint a már rég meghalt rokonok a fotókon
álmokban vagy emlékekben csak valahonnan
távolról volt ismerős
hogy míg mások szebb dolgokra emlékeznek
hátsó ülésekről nekem csak annyit jelent
hogy magamban fohászoktam hogy a kurva
Polski ne az út közepén robbanjon le hogy
ne rohanjon belénk senki vagy ha mégis hát
hátról tegye (ismét szebb dolgokra is
lehetne erről) hogy én haljak meg és ne a
szüleim
emlékezni az általános iskolai gyerekekre
a testnevelésórák szagára a szörnyű zenékre
amiket hallgattunk a lányok szemére az örök
sóvárgásra a kimond(hat)atlan frusztrációkra
a három testvér közös pornólapjára amitől nem
tudom miért hánynom kellett mikor megláttam a
fiókban a dögunalmas focimeccsre amiket
végig bírtunk mi több akartunk nézni a
nagyapám kezének finom remegésére ahogy táncolt
benne a kistányéron egyensúlyozott csésze kávé
és a cigiszagra az emberinél emberibb szagra
ami nekem őt jelentette és azóta is inkább ő a
symphonia mint az örömóda a bevásárlásokra a
sok megvett haszontalan szarságra istenem mennyi
pénz mennyi mennyi pénz az úszómedence klórára
fűnyíró berregésére a balatonon na elég lesz*

*engedek neki két napot ha nincs hol aludnia
aztán kidobom
ki én a picsába utána se nézek
úgyis itt marad a ház előtt ha becsukom az
ajtót elalszik a küszöbön
és néz-néz hogy majd mikor jöhet megint
mert tudom jól én is hogy még nem végeztünk*

Lektori jelentés helyett

- néha még magányos... -

*A költő a kisebb, feszesebb, zártabb formák felé fordul,
imágója új pózokat keres,
ritmikai világán érdemben módosít,
komoly előrelépést mutat a nyelvi játékok terén szerzett,
eddig sem elhanyagolható képességeiben,
beszédaktusaiban egyre nagyobb befolyással bírnak
az orális kultúra elemei,
finom mozdulatai lírai magasságokat és mélységeket
egyaránt bejárnak,
noha plasztikus megoldásai
és önnön formai megmunkáltsága
még nagyban eltér nagyszabású látomásaitól,
és bár társadalmi beágyazottsága egyre jellemzőbb;
néha még magányos egy picit.*